

Evangelí del dilluns de la setmana XXII de durant l'any: cap profeta és ben rebut a la seva terra

Evangelí i comentari del dilluns de la setmana XXII de durant l'any: "M'ha enviat per anunciar la redempció als captius i tornar la vista als cecs". Avui som nosaltres els que rebem aquesta gran notícia: Déu ens estima tant, que ha enviat el seu Fill per redimir-nos. Ens ha obert les portes del cel.

Evangelí (Lc 4, 16-30)

I se n'anà a Natzaret, on s'havia criat.
El dissabte, com tenia per costum, va
entrar a la sinagoga i s'aixecà a llegir.
Li donaren el volum del profeta
Isaïes, el desplegà i va trobar el
passatge on hi ha escrit:

*L'Esperit del Senyor reposa sobre
meu,*

perquè ell m'ha ungit.

*M'ha enviat a portar la bona nova als
pobres,*

a proclamar als captius la llibertat

i als cecs el retorn de la llum,

a posar en llibertat els oprimits,

*a proclamar l'any de gràcia del
Senyor.*

Després plegà el volum, el retornà al
responsable del culte de la sinagoga i
es va asseure. Tots els qui eren a la
sinagoga tenien els ulls posats en ell.

Aleshores començà dient-los:

—Avui es compleix aquesta escriptura que acabeu d'escoltar.

Tothom l'aprojava i es meravellava de les paraules plenes de gràcia que sortien de la seva boca. I deien:

—¿No és fill de Josep, aquest?

Ell els digué:

—Ben segur que m'aplicareu aquella dita: “Metge, cura't a tu mateix!” “Tot el que hem sentit a dir que feies a Cafarnaüm, fes-ho també aquí al teu poble.”

I afegí:

—En veritat us dic que cap profeta no és ben rebut al seu poble. Més encara, us asseguro que en temps d'Elies, quan el cel es va tancar durant tres anys i sis mesos i una gran fam s'estengué per tot el país, hi havia moltes viudes a Israel, però

Elies no va ser enviat a cap d'elles, sinó a una dona viuda de Sarepta de Sidó.

I en temps del profeta Eliseu, hi havia molts leprosos a Israel, però cap d'ells no fou purificat, sinó Naaman, de Síria.

En sentir això, tots els qui eren a la sinagoga es van omplir d'indignació; es van aixecar, el van empènyer fora del poble i el dugueren fins a un espadat de la muntanya sobre la qual era edificat el poble, amb la intenció d'estimbar-lo. Però Jesús va passar entremig d'ells i se'n va anar.

Comentari

Durant segles, Israel ha esperat el Messies que lliuraria el poble de les seves afliccions.

I ara, a la sinagoga de Natzaret, aquest home que tothom coneix, Jesús, el fill de Josep i de Maria, l'artesà, afirma que s'ha complert aquesta profecia.

Jesús ve a «evangelitzar», a donar la bona notícia que Déu s'ha compadit dels homes, una notícia que reben amb alegria els «pobres», és a dir, els que no confien en els propis béns i mèrits, sinó en la bondat i misericòrdia divines.

Ve a alliberar-nos de l'esclavatge del pecat i de la mort eterna, a què el diable ens havia sotmès; a obrir els ulls cecs perquè puguem conèixer la veritat; a donar-nos un cor net, amb què puguem estimar Déu i els altres.

Ve a promulgar «l'any de gràcia del Senyor», el temps de la misericòrdia i de la redempció, que Ell inaugura i que durarà fins a la fi del món.

Els habitants de Natzaret tenen davant dels seus ulls el salvador anunciat i esperat durant tant de temps, però no s'ho acaben de creure. Exigeixen que el seu conciutadà confirmi les seves paraules fent algun prodigi meravellós, com va fer en altres pobles propers, però Jesús no accedeix a la seva pretensió.

Aleshores, s'omplen d'ira, s'aixequen, el fan fora, i intenten estimbar-lo.

Avui som nosaltres els que rebem aquesta gran notícia: Déu ens estima tant, que ha enviat el seu Fill Unigènit per redimir-nos, per salvar-nos del pecat. Ens ha donat la possibilitat de ser fills de Déu per la gràcia. Ens ha obert les portes del cel.

Potser hem escoltat moltes vegades aquest anunci, i pensem que, si veiéssim algun miracle, algun signe extraordinari, ens prendríem més seriosament la bona notícia,

«l'evangeli», i convertiríem la nostra vida en acció de gràcies a Déu, en servei al proïsme, i donaríem a conèixer a altres, al món sencer, la fe cristiana, el secret de la felicitat al cel i a la terra.

L'Esperit Sant que va ungir Jesús vol donar-nos el foc del seu amor. No necessitem un miracle nou. Només cal obrir el nostre cor amb humilitat perquè Ell ens transformi amb la seva gràcia.

Tomás Trigo // Photo: Jametlene Reskp - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-dilluns-de-la-setmana-xxii-de-
durant-lany-cap-profeta-es-ben-rebut-a-
la-seva-terra/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-dilluns-de-la-setmana-xxii-de-durant-lany-cap-profeta-es-ben-rebut-a-la-seva-terra/) (16/08/2025)